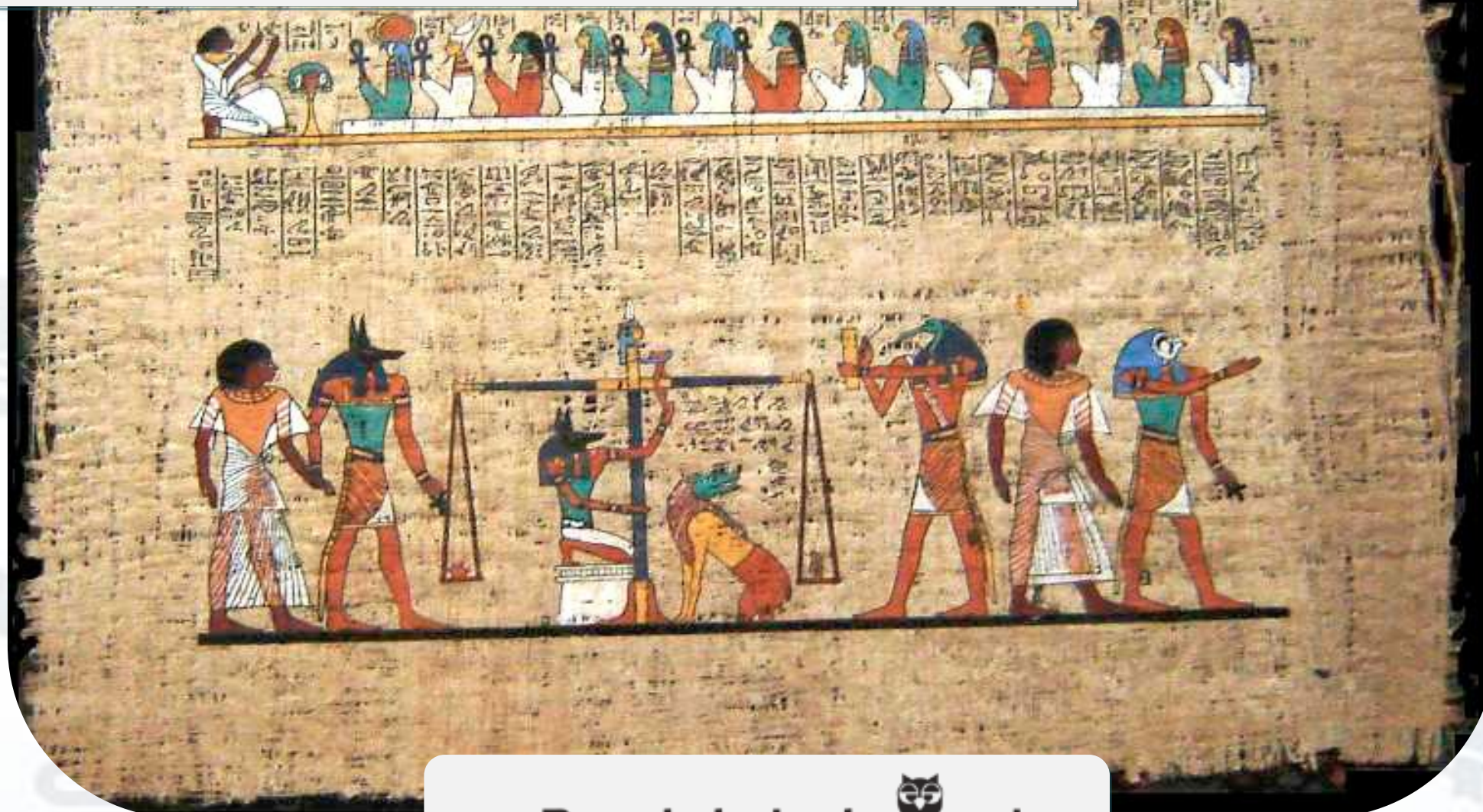
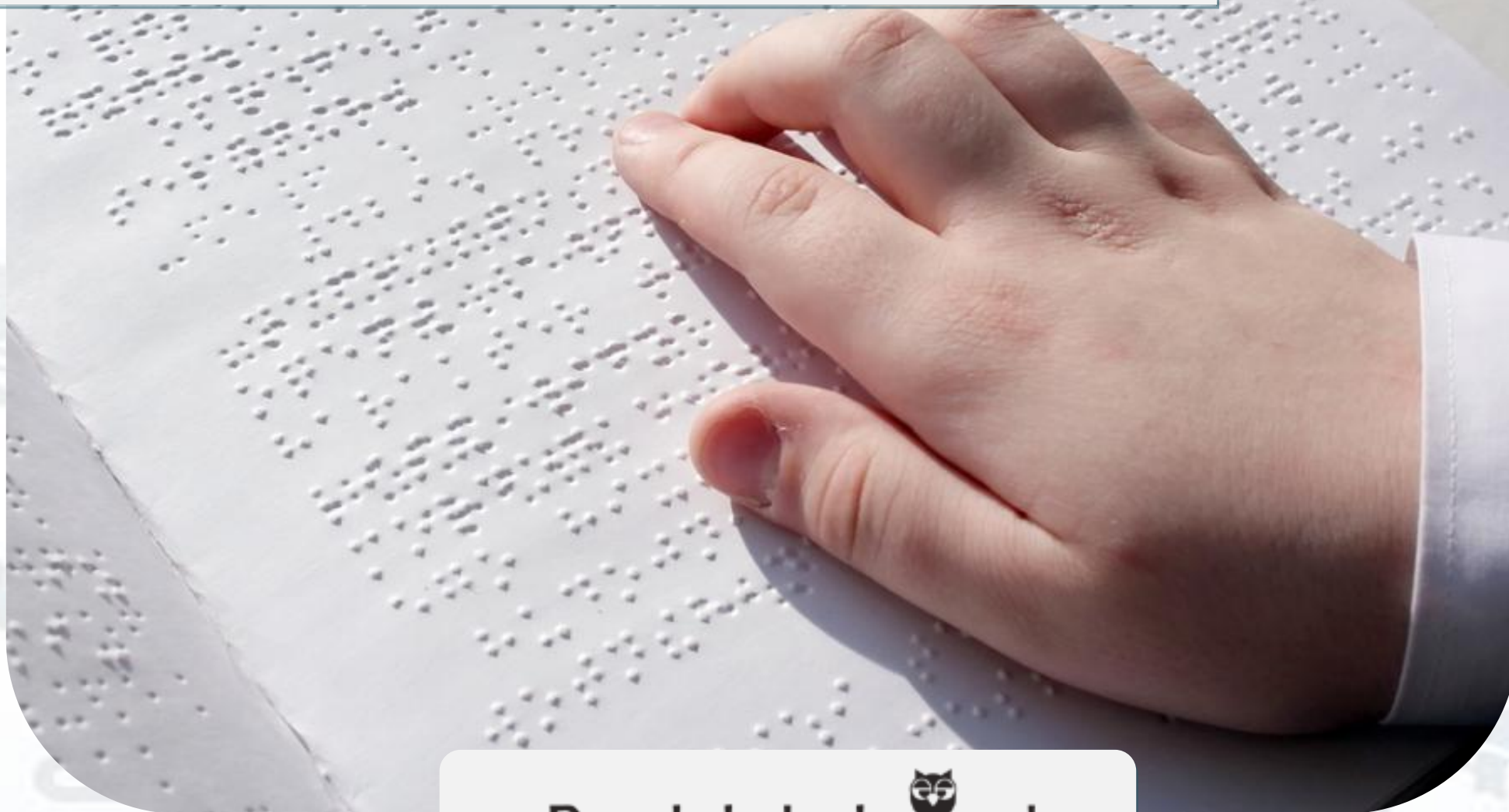

Przeważającą część piśmiennictwa egipskiego stanowiły utwory o treści religijnej - księgi poświęcone kultowi zmarłych, znajdowane przy mumiach. Najstarszym zabytkiem tego typu jest Księga Piramid (XXV w. p.n.e.), późniejsza nieco Księga Sarkofagów (XXI-XVII w. p.n.e.), a następnie Księga Umarłych (od XVI w. p.n.e.). Zawierały one konwencjonalny tekst religijny z pozostawieniem wolnego miejsca na późniejsze wpisanie imienia zmarłego, co wskazuje, że niewątpliwie były masowo produkowane przez kapłanów i sprzedawane.

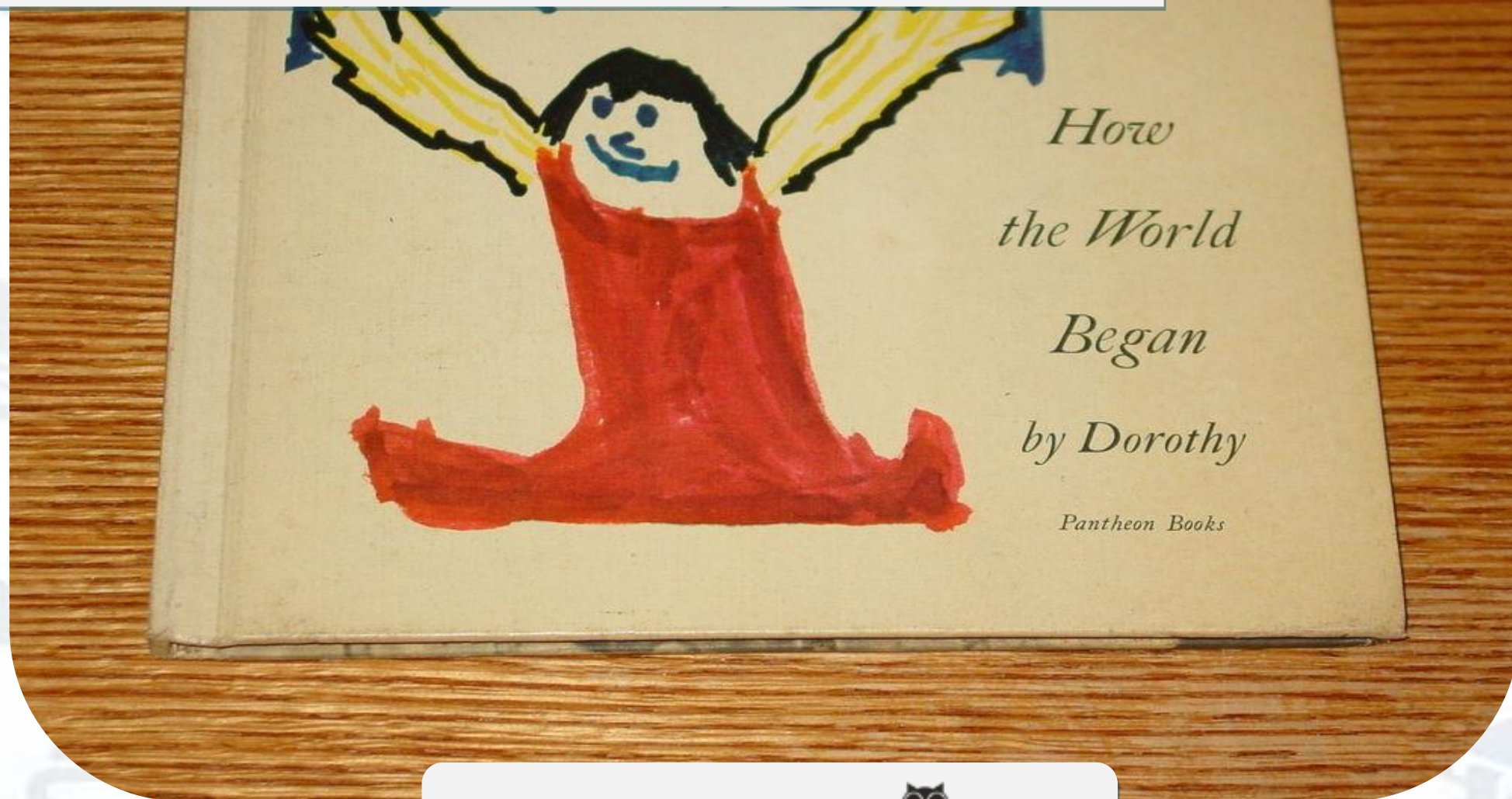

Druk dla niewidomych umożliwiający czytanie dotykiem zastosowano w 1786 w Paryżu z inicjatywy V. Hauy. Z chwilą wynalezienia sześciopunktowego pisma przez L. Braille'a (1825 r.) przystąpiono po wielu próbach do drukowania tym nowym systemem, posługując się normalną techniką zecerską jak przy druku dla widzących, z tą jedynie różnicą, że nakładany na czcionki (składające się z wypukłych punktów liter) gruby papier był poprzednio zwilżany, a więc podatniejszy na ciśnienie walców względem prasy. W 1837 w Instytucie dla Niewidomych w Paryżu została wydrukowana pierwsza książka brajlowska (Precis sur l'histoire de France).

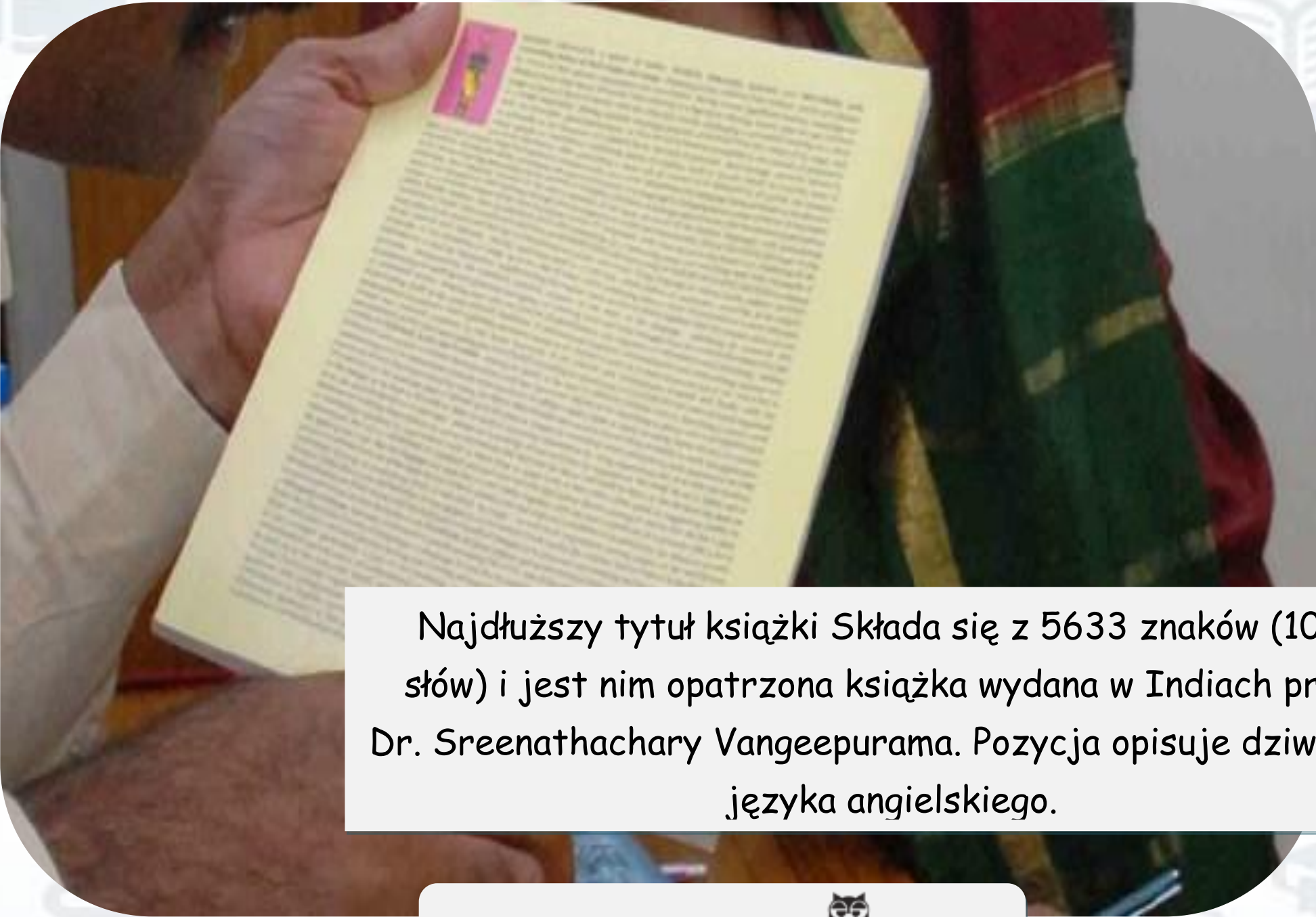
Tytuł najmłodszego autora, który opublikował książkę należy do Dorothy Straight ze Stanów Zjednoczonych. Jej dzieło zostało wydane, gdy pisarka miała zaledwie cztery lata.

Na zdjęciu powyżej zobaczyć można Adauto Kovalskiego da Silvę, który także zdobył rekord w tej samej kategorii, tyle, że jako przedstawiciel płci męskiej. W momencie wydania książki, Adauto miał pięć lat.

Prawdziwy „książkowy gigant” to indyjska książka, która ma ponad 7,5 metra wysokości, ponad 5 metrów szerokości i 20 stron. Na jej wyprodukowanie potrzeba było 800 metrów kwadratowych materiału i 40 litrów farby. Księgę ma charakter religijny. Znajdują się w niej fragmenty kazań.

A close-up photograph of a person's hand holding a book. The book's cover is green and red, and the pages are yellowed with age. A small pink sticker is visible on the top left corner of the page. The background is a light blue pattern of faint icons related to education and books.

Najdłuższy tytuł książki Składa się z 5633 znaków (1086 słów) i jest nim opatrzona książka wydana w Indiach przez Dr. Sreenathachary Vangeepurama. Pozycja opisuje dziwactwa języka angielskiego.

Książki rękopiśmienne z okresu średniowiecza zdobione były prawdziwym srebrem i złotem oraz kamieniami szlachetnymi. Dlatego w średniowieczu książki były bardzo drogie.

